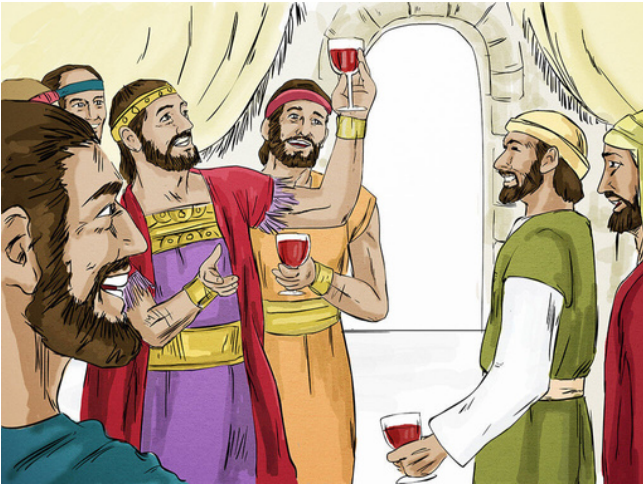

Boháč a Lázár

Lk 16, 19-31

Bol istý bohatý človek. Obliekal sa do purpuru a kmentu a deň čo deň prepychovo hodoval. Pri jeho bráne líhal akýsi žobrák, menom Lázár, plný vredov. Túžil nasýtiť sa z toho, čo padalo z boháčovho stola, a len psy prichádzali a lízali mu vredy. Keď žobrák umrel, anjeli ho zanesli do Abrahámovho lona. Zomrel aj boháč a pochovali ho. A keď v pekle v mukách pozdvihol oči, zďaleka videl Abraháma a Lázára v jeho lone.

I zvolal: "Otec Abrahám, zľutuj sa nado mnou a pošli Lázára, nech si namočí aspoň koniec prsta vo vode a zvlaží mi jazyk, lebo sa hrozne trápim v tomto plameni!"

No Abrahám povedal: "Synu, spomeň si, že si dostal všetko dobré za svojho života a Lázár zasa iba zlé. Teraz sa on tu teší a ty sa trápíš. A okrem toho je medzi nami a vami veľká priepasť, takže nik - čo ako by chcel - nemôže prejsť odtiaľto k vám ani odtiaľ prekročiť k nám."

Tu povedal: "Prosím ťa, Otče, pošli ho do domu môjho otca. Mám totiž piatich bratov; nech ich zaprisahá, aby sa nedostali aj oni na toto miesto múk."

Abrahám mu odpovedal: "Majú Mojžiša a Prorokov nech ich počúvajú." Ale on vravel: "Nie, otec Abrahám. Ak príde k nim niekto z mŕtvych, budú robiť pokánie."

Odpovedal mu. Ak nepočúvajú Mojžiša a Prorokov neuveria, ani keby niekto z mŕtvych vstal."

Sv. Faustína o pekle

1905 - 1938

Je to miesto veľkého utrpenia. Videla som ustavičné výčitky svedomia, duše trápene pocitom, že tento osud sa už nikdy nezmení. Oheň, ktorý preniká dušou, ale ju nezničí. Je tam ustavičná tma a strašný dusivý zápach. Duše sa navzájom vidia a vidia všetko zlo iných aj svoje. Je tu ustavičná prítomnosť zlého. Strašné zúfalstvo, nenávisť voči Bohu, zlorečenia, kliatby, rúhanie. Tieto muky všetci odsúdení trpia spolu.

Zomrela by som pri pohľade na toto utrpenie, keby ma nepodopierala Božia všemohúcnosť. Píšem o tom na Boží rozkaz, aby sa žiadna duša nevyhovárala, že tohto miesta niet alebo že tam nikto nebol a nevie, ako tam je.

Ja, sestra Faustína, som tam bola a na Boží príkaz hovorím a svedčím, že toto miesto existuje. Teraz nemôžem o tom hovoriť, mám príkaz od Boha, aby som to zanechala napísané. To, čo som napísala, je len slabým tieňom toho, čo som videla. Všimla som si jednu vec: je tam najviac duší, ktoré neverili, že toto miesto jestvuje. Keď som prišla k sebe, nemohla som sa spamätať zo zdesenia, ako strašne tam duše trpia. Preto sa ešte vrúcnejšie modlím za obrátenie hriešnikov. Ustavične vzývam Božie milosrdenstvo pre nich.

Mária Simma o očistci

1915 - 2004

Je to geniálny vynález Boha. Predstavme si: jedného dňa sa dvere otvoria a objaví sa v nich bytosť neopísateľne krásna ... Tak krásna, akú ste ešte v živote nikdy na zemi nevideli. Ste očarený touto bytosťou, vyžarujúcou krásu o to viac, že táto bytosť vám naznačuje, že je do vás bláznivo zamilovaná. Predtým ste si nevedeli ani predstaviť, že by vás mohol niekto tak milovať. Vycítite tiež, že má veľkú túžbu pritiahnuť vás k sebe, objat' vás a oheň lásky, ktorý už vo vašom srdci horí vás poháňa, aby ste sa vrhli do jej náručia ... V tom momente si uvedomíte, že ste sa už celé mesiace neumývali a že odporne smrdíte, že vám tečie z nosa, vaše vlasy sú mastné a zlepené, na šatách máte veľmi veľké škvrny a pod. ... Uvedomujete si, že sa v takom stave nemôžete predstaviť, že sa najprv musíte ísť umyť, osprchovať a až potom znovu prísť a predstúpiť pred túto bytosť.

Avšak láska, ktorá sa zrodila vo vašom srdci je tak silná, že tento odklad na neskôr, spôsobený tým, že sa idete osprchovať, je úplne neznesiteľný! Bolesť z neprítomnosti, hoci iba dočasnej, trvajúcej iba niekoľko minút, je hroznou spáleninou v srdci a závisí od intenzity prejavovanej lásky. Je to oneskorenie spôsobené vašou nečistotou, akoby „čakacia doba“ pred Božím objatím - popálenina Lásky, ktorá vám spôsobuje hrozné utrpenie, je to akoby nostalgia po Láске. A presne táto nostalgia nás očisťuje z toho, čo je ešte v nás nečisté. Je to miesto túžby, šialenej túžby po Bohu, po tom Bohu, ktorého už duša pozná, lebo ho videla, ale s ktorým ešte nie je zjednotená. Je to ako veľká kríza, spôsobená nedostatkom Božej prítomnosti.

A predsa by sa žiadna duša nechcela vrátiť späť na zem, pretože má poznanie, ktoré nás nekonečne presahuje, a nemohla by sa už nikdy vrátiť do temnoty zeme. Tu majú duše napriek hroznej bolesti istotu, že budú môcť navždy žiť s Bohom. Táto absolútna istota im spôsobuje to, že radosť je väčšia ako bolesť. Neexistuje na zemi nič, čo by v nich vyvolávalo túžbu znovu tam žiť, lebo na zemi si nie sme nikdy ničím istí. Zato tu je duša dokonale spojená so Svetlom Božím v Duchu Svätom.

Sv. Pavol o nebi

1 Kor 2, 1-9

Ani ja, keď som prišiel k vám, bratia, neprišiel som vám zvestovať Božie tajomstvo vysokou rečou alebo múdrosťou. Rozhodol som sa, že nechcem medzi vami vidieť nič iné, iba Ježiša Krista, a to ukrižovaného. A bol som u vás slabý, bojzlivý a veľmi prestrašený.

Moja reč a moje ohlasovanie nespočívali v presvedčivých a múdrych slovách, ale v prejavocho Ducha a moci, aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci. Medzi dokonalými hovoríme aj múdrosť - no nie múdrosť tohoto veku ani múdrosť kniežat tohoto veku, ktoré spejú k záhube, ale hovoríme tajomnú Božiu múdrosť, ktorá bola skrytá a ktorú Boh pred vekmi určil nám na slávu.

Nik z kniežat tohoto veku ju nepoznal. Veď keby ju boli poznali, nikdy by neboli ukrižovali Pána slávy.

Ale, ako je napísané: "Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú."